

[Skatteministeren]

giften, og at vi giver et særligt incitament til at udleje sommerhuse ved at holde de første 7.000 kr. helt fri for beskatning for at få sommerhuse frem, så vi også dér kan få et højere aktivitetsniveau. Og en række andre ting.

Derfor får hr. Fogh Rasmussen et skævt regnestykke, og derfor stemmer hr. Fogh Rasmussens tal ikke.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken. Det er ordfører nr. 2 i dagens debat!

Henning Dyremose (KF):

I onsdags gav statsministeren en særlig redegørelse til Folketinget. I dag har vi i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslagene om skatteområdet første anledning til at veksle ord med statsministeren og resten af regeringen om den samlede politik, der lægges frem. I formiddag sagde statsministeren efter minister mødet: »Jeg håber på en god debat under førstebehandlingen i dag, hvor substansen i forslagene kommer i centrum.«

Jeg kan ikke lade være med stiltfærdigt at undre mig over, at statsministeren ikke er til stede. Jeg kan forestille mig, hvilke vredesudbrud den daværende politiske ordfører for Socialdemokratiet, hr. Lykke toft, ville være kommet med, hvis det var den daværende statsminister, der var fraværende under så vigtig en politisk debat. Det vil jeg lade være med, men jeg vil udtrykke min stille undren over, at statsministeren ikke har prioriteret sin tid sådan, at han har kunnet deltage i det, som må opleves at være generaldebatten om det store politiske oplæg, som statsministeren på det samme pressemøde sagde skulle være færdigt inden sommerferien.

Jeg beklager, at statsministeren ikke er til stede. Jeg vil ikke desto mindre gerne komme med nogle mere principielle bemærkninger om den økonomiske politik, som regeringen har lagt frem, og så vil vores skattepolitiske ordfører, hr. Kirkegaard, derefter kommentere skatteforslagene.

Jeg håber, at regeringen i stedet for meget følsomt at reagere negativt på forhånd – sådan som jeg har fornemmet en stærk vilje til hos regeringen i debatten indtil nu – lytter og lytter med eftertænksomhed, for det, jeg prøver på at sige nu, er ikke sagt af ond vilje. Det er sagt af

dyb bekymring for, at vi er på vej ind i en økonomisk politik som den, hr. Anker Jørgensen som socialdemokratisk statsminister førte i 1980, og som førte til, at hr. Anker Jørgensen i 1982 måtte give op, fordi Danmark var på vej ned i den økonomiske afgrund. Der er nemlig en række umiskendelige ligheder mellem dengang og nu.

Fra 1992 til 1993 er underskuddet på statsbudgettet steget med 20 mia. kr. Heraf er alene underskuddet fra december til nu steget med 11 mia. kr., og stigningen er på 7 mia. kr. fra dengang, da den nuværende regering lavede sit første skøn i februar, til nu. De 7 mia. kr. fra februar til nu skyldes i høj grad de ufinansierede gaver, som regeringen har givet til forskellige erhvervsgrupper. Underskuddet på statsbudgettet udgør i dag 6,2 pct. af bruttonationalproduktet. I 1980, da hr. Anker Jørgensen havde regeringsmagten, var det tilsvarende tal 6,7 pct.

Desværre ligner den metode, som regeringen nu lægger op til, den metode, som hr. Anker Jørgensen valgte i 1980: Man lægger sig fast på nye offentlige udgifter – 1,6 mia. kr. i 1993 – og så siger man selv 7,7 mia. kr. i nye offentlige udgifter i 1994. Men brutto er der tale om et større beløb. Der er også tale om 3,2 mia. kr. på arbejdsmarkedsområdet, og så hævder man, som daværende arbejdsminister hr. Svend Auken gjorde i 1980, at det kommer ind i sparede dagpenge. Det gjorde det ikke i 1980, og det gør det sandsynligvis heller ikke i 1993. På toppen af det lægger man så 4,6 mia. kr. på kort sigt i ufinansierede skattelettelser. Desuden er det min vurdering, at en række af indtægterne i 1994 fra skattereformen ikke giver fuld valør i 1994.

Derfor er det min vurdering, at den samlede bruttolempelse nærmere er mellem 15 og 20 mia. kr. Det kan i sig selv føre til en stigning i underskuddet på statsbudgettet, og det kan i sig selv medføre en renteforhøjelse, sådan som det gjorde i 1980, med deraf stigende arbejdsløshed, som det også var tilfældet i 1980.

Jeg vil godt sige: Jeg glæder mig med regeringen over, at renten i Tyskland falder, og at renten i Danmark falder ned mod tysk niveau, fordi vi fik et ja i tirsdags. Men det er altså ikke i kraft af regeringens reformtanker, at renten falder; det er i kraft af helt andre ting.